

І світло й темрява...

Антон Шаталов

І світло й темрява пускається у світ,
А хтось сидить й не бачить оцього.
Упала тінь затьмарення на рід,
Бо слава не зустріла одного.

Упала мати, впало все сімейство,
Як стовп гігантський з каменю важкий.
Гігантський велет що терпів весь час насильство,
А потім рухнув з поштовхом одним.

Забули все про всіх, про їхній звичай,
Про їхній дім край степу, край села.
Лиш тінь згадали впадону на землю,
Що залишила хату без зерна.